

rundt omkring i Landet, og saa det, der er Tale om for Klampenborgbanens Bedkommende, hvor der jo er fremkommet Begæring om Oprettelse af flere og flere Holdepladser, og jeg anser det for sandsynligt, at det samme vil være Tilfældet for denne Forlængelses Bedkommende. Der er paa denne Strækning mere Trang til Sporvogns- end til Jærnbane trafik for alle de mange Sommerbeboere paa Strækningen, der ville køre saa nær som muligt til deres Hjem, helst til Øren, om det er muligt, og derfor vil det være nødvendigt, hvis denne Bane skal være tilfredsstillende, at der er det behøvrige Antal Holdepladser. Saa vidt jeg kan bedømme Sagen efter hvad her foreligger, synes man imidlertid inarest at være lidt kneben med Antallet af Holdepladser, og man vil saa Holdepladserne for nær ved Dampstikstationerne. Jeg vil henstille til den ærede Minister, om det ikke mod disse udstrakte Bebyggelser ved Slodsborg og Vedbæk vilde være rigtigst at lade Banestationerne komme i saa stor Afstand som muligt fra Dampstikstationerne, for at disse Villahyer kunne blive bedre betjente end, naar man lægger Stationerne der, hvor der nu allerede findes Dampstikstationer. Jeg vil i det hele henstille til den ærede Minister for hele Strækningen at have de ganske ejendommelige Krav for Dje, som den derboende Befolkning saa vel som hele Kjøbenhavns Befolkning, der benytter den til Lysttrafik, har, og som er noget andet end, hvad der gælder ved alle andre Jærnbaner. I øvrigt har jeg nærmest begæret Ordet for at udtale mig mod det af det ærede Flertal stillede Ændringsforslag til § 6. Jeg kan nu i saa Henseende ganske slutte mig til, hvad der er fremkommet fra den ærede Ordfører (W. Dinesen). Det forekommer mig ligesom ham ganske urimeligt og ganske unaturligt at forlange Tilskud fra den paagældende Egn til en Bane, om hvilken man udtaler den bestemte Forventning, at den vil betale sig, og som derfor ogsaa vil kunne tilvejebringes som rent privat Bane, fordi den vil give Overskud. Det forekommer mig urimeligt og unaturligt der at ville forlange Tilskud af de paagældende Egne, og dette er i dobbelt Grad Tilfældet, naar vi se paa den Lov, som nylig blev vedtagen af Tinget om de 27 private Jærnbaner, hvor vi stod over for en stor Mængde Jærnbaner, som forventedes at ville give et overmaade ringe Overskud og give Statskassen et meget ringe Udbytte af dens Penge. Desuagtet tilfuger man der de private Tilskud lige Andel med Statskassen i det Overskud, man forventer. Derimod hvor der er Udset til

en virkelig Forrentning af Anlægskapitalen, vil man ikke give de private Tilskud nogen Andel i dette Overskud jævnfides med Statskassen, det er der rent og stærkt en Udbetaling, man forlanger af de paagældende Egne, uagtet det ikke er Spor af Grund dertil. Men det forekommer mig ogsaa ligesom den ærede Ordfører, at Fordringen bliver dobbelt urimeligt, naar man tager Hensyn til, at det i første Linie skal være en Bane-strækning af gennemgaaende international Betydning, naar Hovedsagen er at stifte den hurtigste og bedst mulige Forbindelse mellem Danmark og Sverige og over Danmark mellem Sverige og Tyskland. I saa Tilfælde at forlange et Tilskud af de paagældende lokale Egne, som Banen gaar igennem, er, forekommer det mig, ganske ubilligt, og jeg kan ganske slutte mig til den Udtalelse fra den ærede Ordfører om det højst urimelige i, at man lægger det i et enkelt Amtsraads, ja efter min Mening i et enkelt Sogneraads Haand at standse Anlæg, som man tillægger stor Betydning for den hele Stat, og det gør man ved dette Forslag, man stiller. Jeg vil derfor opfordre det ærede Ting til at stemme mod Ændringsforslaget Nr. 6 til § 6, og jeg nærer den bestemte Forventning, at skulde dette Forslag blive vedtaget her i Tinget, vil det blive udførelt i det andet Ting. Det forekommer mig imidlertid mest ønskeligt, om Forslaget forlod dette Ting i en saadan Stikelse, at det virkelig ogsaa kunde blive til Lov i den Stikelse, hvori det gaar fra os.

**J. Sager:** Jeg har tilladt mig at bede om Ordet, skønt jeg ikke er Ordfører for nogen af de paagældende Baner, men da disse Spørgsmaal have været rejste allerede for mange Aar tilbage fra min Side, har jeg dog ønsket at sige et Par Ord ved denne Lejlighed. Med Hensyn til den lille Gribstøbbane vil jeg blot bemærke, at det vist fra alle Sider er blevet erkendt, at det var en Urimelighed, at den stoppede, hvor den gjorde, midt paa den aabne Mark, og det er derfor ganske naturligt, at Statskassen bringer et lille Offer af 90,000 Kr. for at saa denne Bane ud til Kysten, og for at de Fordele, som derved kunde opnaas, ogsaa virkelig kunne indvindes. Jeg bemærker Udtrykkelig dette, fordi jeg har nogen Betænknelighed over for den Særbanefører, der for Djebliktet græsfer, og fordi det skulde gøre mig meget ondt, om man vilde bestynde mig for ikke at nære den samme Betænknelighed, naar det angaar Baner i den Egn, hvor jeg har lidt Interesse i det (Munterhed). Ja, jeg tillader mig dog at tage Udtrykkelig For-